

***Het
uur
nul***

DIRK BRACKE

*Met dank aan Luc De Witte
en Bart Peeters voor
hun gewaardeerde hulp.*

Dinsdag 30 november 1993

Zijn linkervoet schoof weg over de ijskorst.

‘Shit!’

Filip kon zich nog net molenwiekend overeind houden.

Dat scheelde maar een haartje, dacht hij.

Hij keek geërgerd naar de natte, glazige smurrie onder zijn voeten.

De eerste sneeuw had gisteren het anders zo grijze schoolplein in een bijna idyllisch binnenplein veranderd. Zelfs de hoge, saaie gebouwen die het schoolplein insloten, leken toen iets van hun dreigende, naargeestige sfeer verloren te hebben.

Zijn klas had met sneeuwballen gegooid. Hij had Nickies gezicht met sneeuw ingewreven terwijl zij een prop van het koude, witte spul in zijn kraag probeerde te duwen. De meisjes van het eerste jaar hadden over glijbanen geroetsjt en hadden gelachen telkens als er eentje op haar kont knotste.

Maar vandaag kwakkelde het weer tussen dooien en vriezen. De laatste vlekken sneeuw lagen hard en zielig in hoeken en op richels waar de zon wegbleef. Plasjes ijswater en weerbarstige korsten ijs maakten de voeten koud en nat.

‘Gelukkig kon ik me overeind houden’, mompelde Filip. ‘Ik kan nu geen natte broek hebben. Ze lacht me vierkant uit.’

Voor de matglazen wc-deur bleef hij schijnbaar toevallig even staan. Zijn blik zocht argwanend de Pijp, die toezicht hield op de speelplaats.

Opgelucht zag Filip het groene jagershoedje, inclusief het idiote veertje, tussen enkele jongens opduiken.

Als hij me de meisjestoiletten ziet in lopen... dacht hij bezorgd. 'Bah', pompte hij zich meteen moed in. 'Hoogstens een paar dagen van school af... *So what?*'

Niemand, constateerde hij door het matglas.

Toen hij de wc-deur openduwde, sloeg de bedompte stank van urine en sigarettenrook in zijn neus. Aan de andere kant van het muurtje dat de meisjestoiletten van de jongenstoiletten scheidde, stonden de urinoirs. Er waren altijd wel een paar van die bakken verstopt.

Zowel bij de jongens als bij de meisjes werd er achter die glimmende, witte formicadeurtjes weer duchtig gerookt.

Verboden te roken, dacht Filip in een flits en hij snoof hoofdschuddend. Alleen schijtbroeken gingen écht naar de wc.

De vloer was glibberig en vuil door de talloze schoenzolen die de smurrie naar binnen gebracht hadden.

Maar Filip lette niet op de vunzige ruimte. De wc's kende hij na drie jaar schoollopen in de afdeling mechanica van het Stedelijk Instituut door en door.

Zijn ogen gleden langs de vuistdikke spleten onder de formicadeurtjes. Onder het vierde deurtje priemden twee puntige, donkerrode laarstippen. Nancy's laarsjes.

Behalve de leraars wist iedereen dat Nancy te koop was in de wc. Ze was vijftien, even oud als Filip, en zat in de afdeling verkoop. Nu, verkopen deed ze wel, vooral zichzelf.

Filip wist van Els dat ze het ook buiten de school deed. Maar eigenlijk is dat Nancy's schuld niet, had Els het meisje vergoelijkt. Niet alleen kon haar stiefvader niet met zijn tengels van haar afblijven, hij verplichtte haar om ook met andere mannen mee te gaan.

'Als je zo'n lijf hebt en er geen geld mee verdient, ben je ofwel een non ofwel geschift', had hij haar met zijn vuisten duidelijk gemaakt.

Na twee weken had Nancy haar lesje geleerd. Haar stiefvader zorgde voor de klanten, zij zorgde voor zijn Mercedes.

Die kerels neukten haar in hun flat, in hun auto, in hun caravan, desnoods tussen de rogge... Het was haar stiefvader om het even. Als het moest, bracht hij haar naar de andere kant van het land, zolang de klanten maar afdokten.

Wat Nancy op school uitrichtte, interesseerde hem niet. Hij kon het trouwens toch niet controleren. Dat geld mocht ze houden.

Nancy was al gauw aan geld verslaafd geraakt. Een Pioneer-hifitoren, een leren jasje, jeans van Chipie, een film of een nieuwe cd als het in haar mooie hoofdje opkwam, briefjes van duizend* in haar Kipling-tasje...

---

* In 2002 kwam de euro in de plaats van de Belgische frank. 1 euro was toen 40,3399 BEF.

Ze kende genoeg meisjes die met heel wat minder tevreden moesten zijn.

Filip sloop vlug naar het deurtje en tikte heel even met een vingernagel op het formica. Meteen hoorde hij het grenzeltje klikken en ging het deurtje open.

‘Eindelijk. Daar ben je. Vlug’, fluisterde Nancy terwijl ze even over zijn schouder in de wc-ruimte spiedde.

Filip slipte naar binnen. Een seconde later was de deur op slot met het rode halvemaantje.

Nancy liet haar lange, leren jas uitdagend openhangen en schudde haar geblondeerde Claudia Schiffer-haar naar achteren. Terwijl hij zijn jekker openritste, gluurde Filip begerig naar de welving van haar borsten onder haar groene kasjmieren pull.

Heel even krabde ze plagerig met haar lilagelakte vingernagels over de bobbel in zijn broek.

Op dit ogenblik had Filip meer dan een week gewacht. Niemand hoefde hem te vertellen dat hij allesbehalve een knapperd was en dus had hij nooit durven dromen dat hij ooit zo'n schoonheid naakt zou zien, zou mogen aanraken, met haar zou vrijen. Over wat nu ging komen, had hij die week iedere avond gefantaseerd terwijl hij voor het inslapen masturbeerde.

Terwijl hij in het kleine hokje onhandig zijn onderbuik tegen haar schurkte, wou hij haar kussen. Zo hoorde hij toch te beginnen, dacht hij.

Ze draaide haar hoofd weg.

‘Niet kussen!’ zei ze zakelijk. ‘Ik wil eerst geld zien.’

‘Straks’, smeekte Filip. ‘Laat me nu eerst...’

Hij graaide opgehitst naar de sluiting van haar minirokje, maar ze duwde met gespreide vingers zijn hoofd weg.

‘Dat heb ik nog gehoord. Driehonderd frank of anders blijf je voor mijn part voor eeuwig en drie dagen met die bobbel in je broek zitten.’

Filip zuchtte verslagen. Hij viste naar de bankbiljetten die grijpensklaar in zijn jaszak gevouwen zaten en stopte ze in haar handen.

Ze ging zo dicht mogelijk bij de pot staan om hem wat ruimte te geven.

‘Je doet maar.’

Hij trok haar trui op zodat haar donkerblauwe beha zichtbaar werd.

‘Brrr! IJshanden!’ rilde ze. ‘Kon je ze niet even tegen de verwarming houden voor je hierheen kwam! Ik krijg er kippenvel van.’

Filip hoorde haar niet eens. Onhandig prutste hij aan het haakje van haar beha, maar kreeg het kreng niet open.

Ze grinnikte spottend.

Woedend, vernederd en geil trok hij het blauwe, kanten prulletje over haar borsten.

‘Zeg, een beetje rustig, wil je! Je doet me pijn!’

Filip staarde opgewonden naar de volle, blanke borsten die niet van een vijftienjarig meisje konden zijn. Hij liet zijn vingernagels over haar tepels ritsen. Toen dook zijn hand onder haar rokje, langs haar panty in haar slipje. Hij

streek even over haar schaamhaar en betastte toen haar schaamlippen.

‘Ik wil erin’, kreunde Filip driftig terwijl hij het slipje en de panty over haar billen wou trekken.

‘Dat denk je maar’, snauwde ze ijskoud.

Ze hield zijn hand vastgeklemd.

‘Kijken en voelen. Dat is alles voor driehonderd frank. Neuken kost je duizend. Maar dat doe ik nu niet. Te weinig tijd... te weinig zin... te koud... Voor tweehonderd meer wil ik je aftrekken. Maar vlug dan, straks gaat de bel.’

‘Nog tweehonderd?! Dat was niet afgesproken!’

Nancy begon haar beha weer over haar borsten te trekken.

Met een nijldige trek om zijn mond trok hij zijn hand uit haar slipje en pakte zijn portefeuille.

‘Ik heb nog een briefje van honderd...’

Hij knipte het geldbeugeltje van zijn portefeuille open.

‘.. en alleen nog vier stukken van twintig’, telde hij teleurgesteld. Filip keek haar aan.

‘Is dat genoeg? Meer heb ik echt niet.’

Ze haalde haar schouders op, zuchtte gelaten, maakte de knoop van zijn broek los en ritste zijn gulf open.

Filip duwde ongeduldig zijn boxershort omlaag. Terwijl hij met beide handen haar borsten kneedde, rukte ze met haar vingertoppen de huid over zijn pik heen en weer tot kleine spermastraaltjes op het deksel van de wc-pot gulpten.

‘Zo. Dat was het dan.’

Terwijl ze nog nauwelijks aandacht aan hem besteedde, scheurde ze een paar vellen wc-papier af. Ze wreef een sliertje sperma van haar handen en liet het propje papier laconiek in de pot vallen. Toen bracht ze haar kleren weer in orde.

‘Tot een volgende keer misschien.’

Ze wurmde hem zacht maar beslist opzij, luisterde even of er iemand in de wc was en liep rustig weg.

Filip staarde beduusd naar het sperma op het deksel.

Was dat alles? Hij voelde zich bedrogen. Bijna vijfhonderd frank! Voor hooguit tien minuten!

Hij rukte aan de rol papier zodat die een heel eind doorschoot, maakte een prop en veegde het deksel schoon.

Hij trok zijn broek op, ritste zijn jas dicht en opende de deur op een kiertje.

Even later kon niemand hem nog in de meisjestoiletten betrappen.

De bel ging toen hij de speelplaats op liep. Wat onwillig vormden zich voor de dubbele deur ordeloze rijen. Hij zag Nancy met een paar meisjes gesmoord lachen. Een paar keer wierp ze een blik in zijn richting en zei iets, waarop ze weer begonnen te giechelen.

Filip voelde zich niet op zijn gemak.

Ben porde zijn vuist vriendschappelijk tegen Filips bovenarm.

‘En, hoe was Xaviera?’

‘Xaviera? Nancy, bedoel je.’

‘Ik noem haar liever Xaviera. Mijn pa heeft een boek over een Hollandse hoer. Die heet Xaviera. Xaviera Hollander.’

Filip grijnsde.

‘Te gek.’

Ben klakte met zijn tong.

‘Doe niet zo geheimzinnig. Vertel op!’

Filip schudde het hoofd.

‘Ben je echt in haar geweest?’ drong Ben aan.

‘Tuurlijk. Je dacht toch niet dat ik alleen maar wat wou scharrelen.’

Filip voelde zich al een stuk beter, nu Ben hem jaloers aankeek.

‘Is ze echt zo goed als ze zeggen?’

‘Nog beter.’

Ben trok zijn voorhoofd in rimpels.

Toen Visoog met zijn hoofd knikte, schuifelde de klas onverschillig naar binnen.

‘Is ze duur?’

‘Voor driehonderd frank mag je haar overal aanraken, voor vijfhonderd trekt ze je af en voor duizend mag je naar binnen.’

‘Zoveel’, zuchtte Ben.

‘Wat wil je? Het is nu eenmaal niet hetzelfde als met een grijper op de kermis spelen’, zei Filip op een treiterig toontje.

Ben schudde het hoofd. Hij was hartstikke jaloers op zijn vriend. Die had altijd geld. Kreeg hij het niet, dan jatte hij het. Het was toch handig als je ouders een winkel hadden

in computers, dacht Ben. Dan lag het geld steeds voor het grijpen.

‘Zou ze ook voor honderd frank iets doen?’ vroeg hij hoopvol.

‘No way’, grijnsde Filip triomfantelijk. ‘Voor dat geld mag je haar hand even vasthouden.’

Ben zuchtte teleurgesteld. Toch wist hij dat Xaviera die avond niet uit zijn hoofd weg te branden zou zijn, als hij tussen de lakens zijn lid zou strelen.

Hij wou dat die kloteles voorbij was.